

Ośmiosemestralny program kształcenia w Szkole Doktorskiej Nauk Humanistycznych

Część ogólna

§ 1

1. Kształcenie w Szkole Doktorskiej Nauk Humanistycznych (dalej SD) jest prowadzone w ramach Programów Doktorskich (dalej PD), na podstawie Programu Kształcenia (PK) oraz Indywidualnego Planu Badawczego (IPB).
2. PD oferowane są w ramach jednej lub kilku dyscyplin, w których Uniwersytet posiada uprawnienia do nadawania stopnia doktora. SD może oferować programy interdyscyplinarne. SD może oferować programy międzydziedzinowe we współpracy z innymi szkołami doktorskimi.
3. PD określa w szczególności:
 - 1) dyscyplinę lub dyscypliny, w ramach których realizowane jest kształcenie i w których jest przygotowywana rozprawa doktorska;
 - 2) warunki realizacji PK, w szczególności dodatkowe obowiązki doktoranta realizującego dany PD;
 - 3) wykaz modułów i zajęć (obligatoryjnych i fakultatywnych) wraz z przypisanymi punktami ECTS w ramach bloków określonych w PK;
 - 4) warunki przyznawania punktów ECTS;
 - 5) zasady weryfikacji nabycia efektów uczenia się na poziomie 8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (dalej PRK).

Założenia Programu Kształcenia

§ 2

1. Kształcenie w SD trwa 8 semestrów.
2. W ramach PK realizowane są cztery bloki:
 - 1) Blok kształcenia metodologicznego;
 - 2) Blok kształcenia interdyscyplinarnego;
 - 3) Blok kształcenia specjalizacyjnego;
 - 4) Blok kształcenia w zakresie kompetencji dodatkowych.
3. Realizacja poszczególnych bloków odbywa się poprzez wybór modułów i zajęć należących do bloku. W ich ramach określona jest (1) oferta zajęć dedykowanych do PD, (2) oferta zajęć wspólnych oferowanych przez SD, oraz (3) ofertę złożoną ze wszystkich zajęć oferowanych przez szkołę doktorskie działające w Uniwersytecie.
4. W szczególnych przypadkach przewidzianych IPB Doktorant może skorzystać z oferty Uniwersytetu przewidzianej dla studentów (bez przypisywania punktów ECTS) i zajęć spoza Uniwersytetu, o ile nie tworzą dodatkowych kosztów dla SD.
5. W ramach kształcenia w SD doktorant ma obowiązek uzyskać co najmniej 40 pkt ECTS, w tym 30 pkt ECTS związanych z realizacją bloków, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3. W uzasadnionych przypadkach punkty ECTS mogą być przyznawane za aktywność naukową i badawczą, która weryfikuje założone dla PK efekty uczenia się.
6. W ramach kształcenia w SD doktorant nabywa następujące kompetencje:
 - 1) w ramach bloków, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2 i 3, kompetencje obejmujące zaawansowane zagadnienia teoretyczne właściwe dla profilu naukowego SD oraz kompetencje metodologiczne przygotowujące do prowadzenia i publikowania badań naukowych;
 - 2) w ramach bloku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, kompetencje akademickie (np. publikacje naukowe, komunikacja naukowa, pozyskiwanie środków na badania, popularyzacja, itp.)

oraz kompetencje zawodowe (np. planowanie kariery, przygotowanie do pracy dydaktycznej, zarządzanie projektami, kompetencje menedżerskie, komunikacja biznesowa, itp.).

7. PK określa efekty uczenia się kluczowe dla danego programu zdefiniowane na 8 PRK, a także sposoby weryfikacji nabycia kompetencji na poziomie 8 PRK w ramach zajęć i poza nimi (np. zaliczenia, egzaminy, raporty z realizacji projektów, publikacje, wystąpienia na konferencjach międzynarodowych, itp.).
8. Doktorant musi uzyskać co najmniej 25 pkt ECTS przed przystąpieniem do oceny śródkresowej.
9. Doktorant, który zamierza uzyskać kwalifikacje niezbędne do prowadzenia pracy dydaktycznej, zobowiązany jest do uzyskania kompetencji niezbędnych w dydaktyce akademickiej w ramach bloku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4.
10. W ramach przygotowania do pracy dydaktycznej doktorant zobowiązany jest do zrealizowania 60h (na cały cykl kształcenia w SD) praktyki zawodowej w formie prowadzenia zajęć pod nadzorem doświadczonego nauczyciela akademickiego.

Struktura Programu Kształcenia

§ 3

BLOK I [Metodologiczny]

Doktorant kształci się w zakresie warsztatu metodologicznego niezbędnego do przygotowania rozprawy doktorskiej oraz ogólnej wiedzy z zakresu metodologii nauk.

Min. liczba punktów ECTS, którą doktorant musi uzyskać: 10

Efekty uczenia się:

Efekty w zakresie wiedzy:

Doktorant:

1. zna i rozumie metodologię badań naukowych właściwą dla reprezentowanej dyscypliny;
2. zna i rozumie metodologię badań naukowych właściwą dla dyscyplin pokrewnych w obrębie dziedziny nauki.

Efekty w zakresie umiejętności:

Doktorant:

1. jest gotów do krytycznej oceny dorobku reprezentowanej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz własnego wkładu w rozwój tej dyscypliny;
2. jest gotów do formułowania nowych rozwiązań problemów w ramach zastanych i zmodyfikowanych paradygmatów metodologicznych.

Efekty w zakresie kompetencji społecznych:

Doktorant:

1. potrafi określać rolę paradygmatów metodologicznych swojej dyscypliny oraz dziedziny nauki, do której należy dyscyplina, w ramach której przygotowuje rozprawę doktorską, w rozwiązywaniu problemów społecznych;
2. potrafi identyfikować zapotrzebowanie na formułowanie nowych paradygmatów badawczych w ramach dziedziny nauki, do której należy dyscyplina, w ramach której przygotowuje rozprawę doktorską.

BLOK II [Interdyscyplinarny]

Doktorant kształci się w zakresie specyfiki metodologicznej oraz osiągnięć badawczych w innych dyscyplinach i dziedzinach nauki niż ta, w której przygotowuje rozprawę doktorską.

Min. liczba punktów ECTS, którą doktorant musi uzyskać: 4

Efekty uczenia się:

Efekty w zakresie wiedzy:

Doktorant:

1. zna i rozumie główne trendy rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych istotnych dla kształcenia w ramach dziedzin i dyscyplin;
2. zna i rozumie wybrane paradygmaty dziedziny nauki, w której przygotowuje rozprawę doktorską.

Efekty w zakresie umiejętności:

Doktorant:

1. potrafi wykorzystywać wiedzę z różnych dziedzin nauki lub sztuki do twórczego identyfikowania, formułowania i innowacyjnego rozwiązywania złożonych problemów lub wykonywania zadań o charakterze badawczym;
2. potrafi krytycznie odnieść się do aktualnego stanu badań w zakresie dziedziny, w której przygotowuje rozprawę doktorską.

Efekty w zakresie kompetencji społecznych:

Doktorant:

1. jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy z innych dyscyplin i dziedzin wiedzy (innych niż ta, w której przygotowuje rozprawę doktorską) w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych;
2. jest gotów do uwzględniania w ramach swoich badań rozwiązań proponowanych przez inne dyscypliny i dziedziny wiedzy.

BLOK III [Specjalizacyjny]

Doktorant kształci się w dyscyplinie i polu badawczym, w którym przygotowuje rozprawę doktorską w zakresie najbardziej aktualnych rozwiązań badawczych.

Min. liczba punktów ECTS, którą doktorant musi uzyskać: 20

Efekty uczenia się:

Efekty w zakresie wiedzy

Doktorant:

1. zna i rozumie – w stopniu umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów – światowy dorobek, obejmujący podstawy teoretyczne, zagadnienia ogólne i wybrane zagadnienia szczegółowe właściwe dla reprezentowanej dyscypliny naukowej lub artystycznej.

Efekty w zakresie umiejętności

Doktorant:

1. potrafi definiować cel i przedmiot badań, formułować hipotezę badawczą, rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze oraz twórczo je stosować do rozwiązywania problemów;

2. potrafi, wykorzystując posiadaną wiedzę, dokonywać krytycznej analizy i oceny rezultatów badań, działalności eksperckiej i innych prac o charakterze twórczym i ich wkładu w rozwój wiedzy.

Efekty w zakresie kompetencji społecznych:

Doktorant:

1. jest gotów do krytycznej oceny dorobku reprezentowanej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz własnego wkładu w rozwój tej dyscypliny;
2. potrafi inicjować debatę i uczestniczyć w dyskursie naukowym.

BLOK IV [Kompetencje dodatkowe]

Doktorant kształci się w zakresie zdobycia dodatkowych kompetencji: przygotowywania artykułu naukowego, projektów grantowych, wystąpień konferencyjnych, budowania kariery zawodowej, współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym.

Min. liczba punktów ECTS, którą doktorant musi uzyskać: 6

Efekty uczenia się:

Efekty w zakresie wiedzy:

Doktorant:

1. zna i rozumie ekonomiczne, prawne i inne istotne uwarunkowania działalności badawczej oraz jej aspekty etyczne;
2. ma wiedzę dotyczącą transferu wiedzy oraz komercjalizacji wyników badań;
3. ma podstawową wiedzę dotyczącą pozyskiwania projektów badawczych: źródeł ich finansowania i obowiązujących procedur (wnioskowania o grant, oceny wniosków);
4. zna zasady funkcjonowania otwartej nauki;
5. zna nowoczesne koncepcje, metody i narzędzia prowadzenia działalności dydaktycznej lub szkoleniowej.

Efekty w zakresie umiejętności:

Doktorant:

1. potrafi upowszechniać wyniki badań, także w formach popularnych;
2. potrafi posługiwać się językiem obcym w stopniu umożliwiającym uczestnictwo w międzynarodowym środowisku naukowym i zawodowym, w szczególności potrafi – m.in. w związku z udziałem w konferencjach, seminariach, warsztatach itp. w kraju i za granicą – nawiązywać kontakty służące wymianie doświadczeń i idei;
3. potrafi przygotować wniosek o finansowanie projektu badawczego;
4. potrafi planować i realizować indywidualne i zespołowe przedsięwzięcie badawcze lub twórcze, także w środowisku międzynarodowym;
5. potrafi samodzielnie działać na rzecz własnego rozwoju oraz inspirować i organizować rozwój innych osób;
6. potrafi opracować i realizować z wykorzystaniem nowoczesnych metod i narzędzi zajęcia dydaktyczne lub proste szkolenia;
7. potrafi transferować wyniki prac badawczych do sfery gospodarczej i społecznej, potrafi dokonać analizy możliwości transferowania wyników prac badawczych do sfery gospodarczej i społecznej oraz zainicjować działania zmierzające do realizacji takiego transferu.

Efekty w zakresie kompetencji społecznych:

Doktorant:

1. jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych badaczy i twórców, a także inicjowania działań na rzecz interesu publicznego, m.in. przez przekazywanie społeczeństwu we właściwy sposób informacji i opinii dotyczących osiągnięć nauki, zaangażowanie się w kształcenie specjalistów i inne działania prowadzące do rozwoju społeczeństwa obywatelskiego opartego na wiedzy;
2. jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy, kreowania nowych idei i poszukiwania – we współdziałaniu z osobami reprezentującymi inne dyscypliny – innowacyjnych rozwiązań, podejmowania wyzwań/ryzyka intelektualnego w sferze naukowej/zawodowej i publicznej oraz ponoszenia odpowiedzialności za skutki swoich decyzji;
3. jest gotów do podtrzymania i rozwijania etosu środowisk badawczych i twórczych, w tym prowadzenia badań w sposób niezależny, z uwzględnieniem istniejących ograniczeń wynikających np. ze względów finansowych lub infrastrukturalnych, respektowania zasady publicznej własności wyników badań naukowych z uwzględnieniem zasad ochrony własności intelektualnej.